

[Lone Dybkjær]

I forbindelse med boligerne sagde energiministeren, at med hensyn til tilslutningsafgifter var det nødvendigt, at leverandørens udgifter så nogenlunde var dækket. Er det nu så sikkert, at det er rigtigt? Det er vitterlig sådan, at det er svært for den enkelte forbruger at få et incitament til rent faktisk at nedsætte sit forbrug, når man oplever, at udgiften faktisk pr. kWh bliver større på grund af en fast tilslutningsafgift. Jeg vil godt sætte spørgsmålstegn ved, om den filosofi faktisk skal fastholdes i fremtiden.

Med hensyn til bygningsreglementer kan jeg være enig i det, energiministeren sagde. Det, vi har, skal vi vurdere yderligere. Men jeg vil godt spørge: hvad med det offentlige energiforbrug og navnlig volumenforbrug? Prøv at kaste et blik på indgangen i Nationalbanken og se, hvordan der er sløset med kubikmeterne, og spørg, hvor meget der egentlig anvendes af varme på den konto. Jeg tror nok, vi kommer til at prøve at kigge på, om vi ikke kan gøre det en smule mere rationelt, end vi gør i dag. At der herinde er højt til loftet, det er vel ikke så underligt, det er en gammel bygning – det er måske også ligefrem nødvendigt, for at vi kan holde ud at være her – men jeg er ikke helt sikker på, at det faktisk var så nødvendigt i Nationalbanken og i øvrigt i de nye bygninger, der laves.

På hele boligområdet blive man nødt til at sige, at det ikke alene er de nye bygninger, der skal påkalde sig interessen, det drejer sig også i høj grad om: hvad gør vi ved den eksisterende boligmasse? Det er jo den, der virkelig tæller i denne sammenhæng. Hvad kan vi gøre for at skabe incitamenter for, at der bliver isoleret, og for, at man sparer så meget som muligt?

Det er muligt, det er nødvendigt at sætte varmemålere op i hver lejlighed. Jeg føler mig ikke overbevist om, at det er den eneste vej frem; det synes jeg man bliver nødt til at afveje nøjere.

Om forbrugsvarer skal jeg lade være at sige andet end det, jeg har bemærket undervejs.

Bollmann (CD):

Hele denne energipakke, og den er omfattende, har jeg opfattet som udtryk for en del af SFs energipolitik, og det er en politik, der

i vid udstrækning er det stik modsatte af, hvad CD vil. Det hørte vi også under energidebatten for nylig. Den er udtryk for begrænsninger, for styring og indblanding af et omfang, som vi vel sjældent har set magen til, og den er efter vores opfattelse udtryk for ønsket om et nulvækstsamfund, som under ingen omstændigheder kan hjælpe landet ud af de nuværende økonomiske problemer.

SF har heller ikke været kræsne i valget af former for indgreb. Det går fra periodiske syn af biler til forbud mod anvendelse af plastkrus. Der er ved udarbejdelsen, det må erkendes, udvist en udstrakt grad af fantasi, men jeg tvivler stærkt på, at det er fantasi, vi har brug for, i hvert fald ikke hvis den går i retning af det, der er holdningen bag ved SFs pakke.

Vel, der kan være enkeltheder, som vi fra CD vil kunne støtte, blot ikke i denne forbindelse. De ting, vi kunne have sympati for, f. eks. omkring nedsættelse af registreringsafgiften på biler, mener jeg bør behandles særskilt eller i hvert fald sammen med bilbeskatningen som sådan. I øvrigt mener vi, der bør være en generel nedsættelse og ikke blot en overflytning fra mindre til lidt større biler.

I denne forbindelse vil jeg egentlig gerne spørge, hvad regeringen har tænkt sig at gøre ved denne registreringsafgift. Jeg kan oplyse, at efter de seneste tal har der været en nedgang i provenuet på 150 mill. kr. fra oktober kvartal 1978 til oktober kvartal 1979. Det svarer til 15 pct. Det svarer også til 600 mill. kr. årligt. Hvor vil regeringen egentlig hente dem? Nu er jeg ganske klar over, det ikke er energiministerens ressort, men som medlem af regeringen må han vel føle et vist ansvar, når der skal skaffes over ½ mia kr. i kassen.

Jeg kan da også godt sige, at der er visse dele af SFs forslag om ændring af vægtafgift, som vi kunne have sympati for, men stadig væk må det løses i forbindelse med vurderingen af hele bilbeskatningen, og det kan i hvert fald ikke være afhængigt af, om der samtidig indføres et forbud mod plastkrus eller forbedring af mulighederne for installation af solvarmere eller solfangere eller nye mærkesedler på kaffemaskiner.

Vi tager kraftigt afstand fra en råenergi-afgift, som vi gjorde det i 1976–77, og vi tror overhovedet ikke på en papirafgift, som vi slap af med i 1970.